

זוהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מדבר מדבר על הפרשה

לוח עמוד חממי בזוהר פרשות שליח		
חלהו - פרשת משפטים		
מתקן מדבר	וילנא	יום
תרסח-תרעה	គכג ע"א	ראשון
תרעה-תרפ"ט	គכג ע"ב	שני
תרפ"ט-תרבו	קבד ע"א	שלישי
תרבו-תרצ"א	קבד ע"ב	רביעי
תרצ"א-תרצג	קכח ע"א	חמישי
תרצג-תשז	קכח ע"ב	שישי
תשז-תשז	קב"ק	שב"ק

פרשת בהעלותך תשפ"ב

עמ' 187

"לבעזה חי"ת ע"י מרכז מתוק מדבר" ת.ד. 5615 ירושלים

החוור על תלמידו שלא ישבחנו זוכה להיאחז בחים העליונים

וידבר יהו"ה אל משה לאמר, דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות וגוי, רבי יהודה פתח (תהלים ט ו) והוא בחתן יוצא מהופתו וגוי, זכה חולקיהון דישראל, דקדשא בריך הוא אתרעי בהון, ויהב להונ אוורייתא דקשות, אילנא דתני, דביה אחיד (ס"א ירית) בר נש חיין להאי עלמא וחיין לעלמא דאמוי, דכל מאן דأشתדל באורייתא, ואחד ביה, אית ליה חיין (ס"א אחיד בחיין), וכל מאן דשביב מלוי דאוורייתא, ואתפרש מאורייתא, פאלו מתפרש מהיין, בגין דהיא חיין, וכל מלוי חיין, הדא הוא דכתיב (משל ד בכ) כי חיים הם וגוי, וכתייב שם ג ח רפאות תהי לשך וגוי.

מתוק מדבר

ואחד ביה כי כל מי שעוסק בתורה, ואוחזו בה, דהינו שחזור על תלמידו שלא ישבחנו, כי צריך לעסוק בתורה, וגם יאחז בה בדרכי הזכירה, כי אז זוכה למלעת עז החיים העולה זכור, אחיד בchein הוא אחוז בחים העליונים, וכל מאן דשביב מלוי דאוורייתא וכל מי שעוזב את דברי התורה ושוכב אותה, על ידי ואתפרש מאורייתא שנפרד מעסיק התורה, פאלו מתפרש מהיין נחשב לו כאלו נפרד מן החיים העליונים, בגין דהיא חיין לפי שהتورה בכללות היא חיים, וכל מלוי חיין וכל דבריה בפרטות הם חיים, וגם "וכל מלוי" הינו המלות לבdom בקריאת בגירסא בעלמא, מה זה דומה, לחולה השותה רפואי ומועל לו, אף על פי שאינו יודע חכמת הרפואה, הדא הוא דכתיב וזה שכתב בפי חיים הם לموظיהם ולכל בשרו רפואי, וכתייב ועוד כתוב רפאות תהי לשך וشكוי לעצמותין.

(דף קמח ע"ב, ובכיאורינו ברך יב ע"מ תלד-תלה)

החוור על תלמידו שלא ישבחנו זוכה להיאחז בחים העליונים

וידבר יהו"ה אל משה לאמר, דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יairo שבעת הנרות, כדי לבאר פסוק זה רבי יהודה פתח הקדים לפרש מה כתוב והוא בחתן יוצא מהופתו ישיש כבוד ליום אורח, ותחילת הקדים בשבחם של ישראל ובשבחה של התורה, ואמר זכה חולקיהון דישראל דקדשא בריך הוא אתרעי בהון אשרי חלכם של ישראל שהקב"ה בחר בהם, ויהב להונ אוורייתא דקשות ונמנ להם תורה אמת, שהיא סוד התפארת הנקרה אמת, שעל שמו נקראת התורה תורה אמת, אילנא דתני שהוא סוד עז החיים, שהאוכרל ממנו חי לעולם, דביה ירית בר נש חיין להאי עלמא וחיין לעלמא דאמוי של ידה יורש האדם חיים בעולם הזה וחים בעולם הבא, וכל מאן דأشתדל באורייתא

כל דברי התורה רמזים בסודות עליונים

רבי אלעזר ורבי יוסי ורבי יצחק הוו אזי' באורה, פגעו באינון טורי קרדוי, עד דהו אזי' זקף עינוי רבי אלעזר, וחמי אינון טורי רמאי, והו חשוכן ודחין בדחלו, אמר רבי אלעזר לאינון חכרייא, אלו אבא הכא לא הויה דחילנא, אבל פיו דאנן תלטא, ומלי דאוריתא ביניינה, דין הכא לא אשתחח.

פתח רבי אלעזר ואמר, כתיב (בראשית ח ד) ותנה התיבה בחידש השבעי וגוי על הרי אררט וגוי, כמה חביבין ملي דאוריתא, דבר מלחה ומלה אית רזין עלאין, ואוריתא כלא עלאה איקרי.

ותנין בתליסר מכילן דאוריתא, כל דבר שחייב בכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כלו יצא, דהא אוריתא דאייה (דף קמ"ב) כללא עלאה, אף על גב דנק מנה חד ספר בעלמא, ודאי לאathy לאחזהה על ההוא ספר, אלא לאחזהה מלין עלאין ורזין עלאין, ולא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כלו יצא, בגין דההוא ספר דאוריתא, או ההוא עובדא, אף על גב דהוא נפקא מפלא דאוריתא, לאו לאחזהה על גרמיה נפק בלבד, אלא לאחזהה דאוריתא פלא נפק.

מתוך מדבר

עליונים, ואוריתא כלא עלאה איקרי והتورה כולה נקראת תורה מעלה וחשובה.

ותנין בתליסר מכילן דאוריתא ולמדנו בבריתא של י"ג מדות שהتورה נדרשת בהם, כל דבר שחייב בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כלו יצא, ומפרש ואמר דהא אוריתא דאייה (דף קמ"ב) כלא עלאה כי התורה שהיא כלל גדול, כוללת ומלה מצות להורות מה יעשה ישראל, אף על גב דנק מנה חד ספר בעלמא, ובעלמא אף על פי שיזכר ממנה ספר פשוט אחד בעלמא, ודאי לאathy לאחזהה על ההוא ספר ודאי אינו בא להראות על הספר ההוא לבדו, אלא לאחזהה מלין עלאין ורזין עלאין אלא בא להראות דברים עליונים וסודות עליונים שנרמזים בהם, ולא ללמד על עצמו יצא שיש בהם סתרי תורה, אלא ללמד על הכלל כלו יצא שככל התורה יש בה נסתרות, בגין דההוא עובדא דאוריתא לפי שאותו הספר שבחורתה, או ההוא עובדא או אותו המעשה, אף על גב דהוא נפקא מפלא דאוריתא אף על פי שהוא יצא מכללות התורה, שעיקרה היא חוקים ומשפטים, לאו לאחזהה על גרמיה נפק בלבד לא להראות על עצמו בלבד יצא שיש בו סתרי תורה, אלא לאחזהה על ההוא בלבד עלאה דאוריתא ככל נפק אלא יצא להראות על כלל העליון של כל

כל דברי התורה רמזים בסודות עליונים

רבי אלעזר ורבי יוסי ורבי יצחק הוו אזי' באורה אלו השלשה חברים היו הולכים יחד בדרך, פגעו באינון טורי קרדוי פגשו בהרי אררט, עד דהו אזי' זקף עינוי רבי אלעזר בעודו דחילו וראה את הרם רמי רמאי וראה לאויהם הרם הגבויים, והו חשוכן ודחין בדחלו והיו חסלים ומכאים אימה ופחד בלב האדם, אמר רבי אלעזר לאינון חכרייא אמר רבי אלעזר להחברים שהלכו עמו, אלו אבא הכא לא הויה דחילנא אם אבי רבי שמעון היה כאן לא היה מפחד, אבל פיו דאנן תלטא אבל עם כל זה כיון שאנו שלשה חברים, ואמרו חז"ל (נמם' כלות דג מג ע"ב) שאין המזיקים מתgalים ונראים לשולשה בני אדם, ומלי דאוריתא ביניינה ועוד שדברי תורה יש ביניינה, דין הכא לא אשתחח לא נמצא כאן דין שהיה לנו ממה לפחד.

פתח רבי אלעזר בדברי תורה, ואמר כתיב בעניין המבול ותנה התיבה בחידש השבעי בשבועה עשר יום לחידש על הרי אררט וגוי' لكمן מבאר סוד פסוק זה, והקדמים בשבחה של התורה, ואמר כמה חביבין ملي דאוריתא כמה חביבים הם דברי התורה, דבר מלחה ומלה אית רזין עלאין שככל מלחה ומלה יש בה סודות

בגון האי דכתיב, ותננה התייה בחדש השבעה עשר יומ לחדש על הרי אררט, ודאי קרא מقلלא דאוריתא נפק, ואתי בספור דעתם, Mai אכפת לנו אי שרי בהאי או בהאי, דהא אמר חד למד על הכל בלו יצא.

כל מילה בסיפורים שבתורה באה להראות על כלל התורה הטמונה בסודות

וזפאיין איןון ישראאל דאתהיב להו אוריתא עלאה אוריתא דקשות, ומאן דאמר דההוא ספורא דאוריתא לאחזהה על ההוא ספור בלבד קאמוי, תיפח רוחיה, דאי הבי לאו איהי אוריתא עלאה אוריתא דקשות, אלא ודאי אוריתא קדישא עלאה, איהי אוריתא דקשות. פא חזי, מלך בשר ודם לאו יקרא דיליה הוה לאשטעי מלֵה דהרוּתָא, כל שפן למקבת ליה, וαι סליק בדעתך דמלפְאָה עלאה קדרשא בריך הוה לא הו ליה מלין קדישין למקבת, ולמעבד מניחו אוריתא, אלא דאיו בנים כל מלין הרדיוטין, בגון מלין דעשו, מלין דהגר, מלין דלבן ביעקב, מלין דאתון, מלין דבלעם, מלין דזמרי, ובגון להו וכל

מתוק מדבר

דאמר דההוא ספורא דאוריתא לאחזהה על ההוא ספור בלבד קאמוי, תיפח רוחיהומי שאומר כי אותו הספר שבחורה, בא להראות אותו הספר בלבד, חזא רוחו ימות, דאי הבי לאו איהי אוריתא עלאה אוריתא דקשות שם כן אין היא תורה נعلا וחסוכה תורה אמרת, אלא ודאי אוריתא קדישא עלאה איהי אוריתא דקשות אלא ודאי התורה הקדושה היא נعلا והיא תורה אמרת.

פא חזי, מלך בשר ודם לאו יקרא דיליה הוה לאשטעי מלֵה דהרוּתָא בא וראה, כי אפילו מלך בשר ודם אין זה לפי כבודו בספר דברים פשוטים, כל שפן למקבת ליה כל שכן לכתחוו אותם, וαι סליק בדעתך דמלפְאָה עלאה קדרשא בריך הוה לא הו ליה מלין קדישין למקבת וכי יعلا על דעתך מלך העליון הקב"ה לא היה לו דברים קודשים לכתחוו, ולמעבד מניחו אוריתא ולעשות מהם תורה, אלא דאיו בנים כל מלין הרדיוטין אלא שהוא קיבוץ ואסף כל דברים פשוטים, בגון מלין דעשו כמו הספרים של עשו, מלין דהגר הספרים של הגור, מלין דלבן ביעקב הספרים של לבן עם יעקב, מלין דבלעם ושאר ספרי בלעם, מלין דבלק וספריו בלק, מלין דזמרי וספריו זמרי,

התורה שמלאה רוזן דוריתא, שהיה אפשר לומר שהמצאות והחוקים והמשפטים הם בניגלות ואין בהם נסתרות, לכן בא זה הספר למד עליהם שם בהם יש סודות נסתורים.

בגון האי דכתיב כמו זה כתוב ותננה התייה בחדש השבעה עשר יומ לחדש על הרי אררט, ודאי האי קרא מقلלא דאוריתא נפק ודאי פסוק זה יצא מכלל מצות התורה, שאין בו שום הוראה למעשה, ואתי בספור דעתם ואב הספר פשוט בעלמא, Mai אכפת לנו אי שרי בהאי או בהאי כיizia חילוק יוצא לנו אם נחה התיבה בהר זה או זהה, דהא באתר חד לישרי כי ודאי היא נחה במקום אחד, ומוכרים לומר שיש בזה סודות נסתורים, ובא כדי אלא למלמד על הכל בלו יצא לממוד מה על כל חלקו התורה שיש בהם רוזן דוריתא כדלקמן.

(דף קמץ ע"א-ע"ב, ובכינויו ברוך יב עמי תמב-תמד)

כל מילה בסיפורים שבתורה באה להראות על כלל התורה הטעמה בסודות

ואמר רבינו אלעזר זפאיין איןון ישראאל דאתהיב להו אוריתא עלאה אוריתא דקשות אשריהם ישראאל שניתנה להם תורה נعلا וחסוכה שהיא תורה אמרת, ומאן

שָׁאַר סְפּוּרִין דְּכִתְיבֵּין, וְעַבֵּיד מְנִיחָה אֲוֹרִיִּתָּא, אֵי הַכִּי אַמְּאי אֲקָרִי (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אַמְּתָה, (תחלם ש ח) תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה, עֲדֹת יְהוָה נְאַמְּנָה, פְּקוּדִי יְהוָה יִשְׂרָאֵל, מִצּוֹת יְהוָה בָּרָה, יְרָאת יְהוָה טְהֻרָה, מְשֻׁפְטִי יְהוָה אַמְּתָה, וְכַתְּבֵן הַגְּחַמְדִים מִזְהָב וִמְפֹז רֶב, אַלְיָן אַינְנוּ מְלִי דְּאֲוֹרִיִּתָּא.

אֶלְאָ וְדָאי אֲוֹרִיִּתָּא קְדִישָׁא עַלְאָה אֵי הִי, אֲוֹרִיִּתָּא דְּקָשָׁוט, תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה, וְכֹל מְלָה וְמְלָה אַתְּיָא לְאַחֲזָה מְלִיָּן (אחרינו) עַלְאַיִן, דְּהַהְיוֹא סְפּוּר לְאוֹ לְאַחֲזָה עַל גְּרָמִיה בָּלְבָד קָא אַתְּיָא, אֶלְאָ לְאַחֲזָה עַל הַהְוָא בָּלְלָא קָאָתִי, כַּמָּה דְּאָוְקִימְנָא.

המייגעים עצם להבין בספר הזהר יוכו לראות באורו

ואינון ערָב רב רְשִׁיעִיא, דִּיתְקִים בָּהוּ בְּהַהְוָא זְמָנָא, (רניאל ב ו) יַתְּבָרוּ וַיַּתְּלַבְּנוּ וַיַּצְּרַפּוּ רַבִּים וַהֲרִשְׁעִיוּ רְשָׁעִים, יַתְּלַבְּנוּ אַיְנוּן מְאֵרִי מְשָׁנָה, וַיַּצְּרַפּוּ אַיְנוּן זְרַעָא קְדִישָׁא דְּשָׁאָר עַמָּא, הָרָא הוּא דְּכִתְיבֵּן, (רכינה ג ט) וַצְּרַפְתִּים בָּצְרוֹף אֶת הַכְּסָף, וַהֲרִשְׁעִיוּ רְשָׁעִים, אַיְנוּן ערָב רב. וַהֲמַשְׁכִּילִים יְבִינוּ (רניאל ב ו) אַיְנוּן מְאֵרִי קְבָלָה, דָאַתְּמָר בְּהַוּן (שם פסוק ו) וַהֲמַשְׁכִּילִים יְזִהְירָוּ בָּזָהָר קְרָקִיעַ, אַלְיָן אַיְנוּן דָאָרָקְרָבָר סְפּר הַזָּהָר, דָאָרָהוּ.

מתקן מדבר

המייגעים עצם להבין בספר הזהר יוכו לראות באורו

ואינון (דף קג עב) ערָב רב רְשִׁיעִיא ואותם הערָב הרשעים, דִּיתְקִים בָּהוּ בְּהַהְוָא זְמָנָא שִׁיתְקִים בהם קודם ביהושע מה שכותוב יַתְּבָרוּ וַיַּתְּלַבְּנוּ וַיַּצְּרַפּוּ רַבִּים וַהֲרִשְׁעִיוּ רְשָׁעִים בָּצְרוֹף אֶת הַכְּסָף כי אוֹ יהִי בִּירוּר הָגּוֹרָה של כל הבדיקות שיש בישראל, ומפרש יַתְּלַבְּנוּ, אַיְנוּן מְאֵרִי מְשָׁנָה אלו הם בעלי משנה שיתבררו על ידי לימוד התורה, וַיַּצְּרַפּוּ, אַיְנוּן זְרַעָא קְדִישָׁא דְּשָׁאָר עַמָּא אלו הם זְרָע קָדוֹש של שאר העם שיתבררו על ידי מצות ומעשים טובים וצדקה, הָרָא הוּא דְּכִתְיבֵּן זהו שכותוב וַצְּרַפְתִּים בָּצְרוֹף אֶת הַכְּסָף דָהִינוּ על ידי הכסף שננותנים לצדקה, וַהֲרִשְׁעִיוּ רְשָׁעִים, אַיְנוּן ערָב רב אלו הם הערָב רב שיצאו מכל ישראל.

ומה שכותוב וַהֲמַשְׁכִּילִים יְבִינוּ, אַיְנוּן מְאֵרִי קְבָלָה אלו הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה, דָאַתְּמָר בְּהַוּן שנאמר בהם וַהֲמַשְׁכִּילִים יְזִהְירָוּ בָּזָהָר קְרָקִיעַ, והיינו אַלְיָן אַיְנוּן דָאָרָקְרָבָר מַשְׁתְּדָלִין בָּזָהָר דָאָרָקְרָבָר הספר הזהר אלו הם שעוסקים באור זהה הנקרה ספר הזהר, כלומר שמייגעים עצם להבין את עומק דבריו,

וּבְגִישָׁה לְהוּ וַקְּיַבְּצָן אֹתָם, וְכֹל שָׁאַר סְפּוּרִין דְּכִתְיבֵּין עוד כל שאר סייפורים המכובדים בתורה, וְעַבֵּיד מְנִיחָה אֲוֹרִיִּתָּא וְעַבֵּיד וְעַשְׂהָה מהם תורה. אֵי הַכִּי אַמְּאי אֲקָרִי תּוֹרַת אַמְּתָה אָסְמָן כֵּן לְמַה נִקְרָאת הַתּוֹרָה תּוֹרַת אַמְּתָה, וְנִקְרָאת תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה, עֲדֹת יְהוָה נְאַמְּנָה, פְּקוּדִי יְהוָה יִשְׂרָאֵל, מִצּוֹת יְהוָה בָּרָה, יְרָאת יְהוָה טְהֻרָה, מְשֻׁפְטִי יְהוָה אַמְּתָה שֶׁכָּל אֶלָּי השבחים מְזָהָב וִמְפֹז רֶב, אַלְיָן אַיְנוּן מְלִי דְּאֲוֹרִיִּתָּא אלו הם דברי התורה.

אֶלְאָ וְדָאי אֲוֹרִיִּתָּא קְדִישָׁא עַלְאָה אֵי הִי אֲוֹרִיִּתָּא דְּקָשָׁוט אלא וְדָאי התורה הקדושה היא עלינו והיא תורה אמת, תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה בְּלִי שָׁוָם חָסּוֹן, וְכֹל מְלָה וְמְלָה אַתְּיָא לְאַחֲזָה מְלִיָּן עַלְאַיִן וכֹּל מְלָה וְמְלָה בא להראות דבריהם עליונים, דְּהַהְיוֹא מְלָה דְּהַהְיוֹא סְפּוּר לְאוֹ לְאַחֲזָה עַל גְּרָמִיה בָּלְבָד קָא אַתְּיָא כי דבר ההוא שבאותו הסיפור לא בא להראות על עצמו בלבד, אֶלְאָ לְאַחֲזָה עַל הַהְוָא בָּלְלָא קָאָתִי אלא בא להראות על כלל כל התורה, שטמוניים בה רזין דְּאֲוֹרִיִּתָּא, כַּמָּה דְּאָוְקִימְנָא כמו שביארנו לעללה. (דף קמט עב, ובכינויו ברך יב עמי תמד-תמה)

כתייהת נח, דמתכונשין בה שנים בעיר ושבע ממלכותה, ולזמנין אחד העיר ושנים ממושפה, דבוזן יתקיים (שמות א כב) כל הבן היילוד היורה תשליכוהו, וידע אורה דספרא דא, וככלא על סיבת דילוג.

ומאן גרים דא, עוֹרֵב, דאנַט תָּהָא בְּהַהְוָא זֶמֶן כִּיּוֹנָה, דְּשָׁלֵיחַ אַחֲרָא דָקָרִי בְּשֶׁמֶךְ, כְּעֹרֵב דָּאַשְׁתָּלֵחַ בְּקָדְמִיתָא, וְלֹא אַתְּהָרַב בְּשָׁלִיחָוֹתָא, דָאַשְׁתָּדֵל בְּשָׁקָצִים, דָאַתָּמֵר בְּהַזּוֹן עַמִּי הָאָרֶץ שָׁקָז, בְּגַין מִמּוֹנָא דְלַהּוֹן, וְלֹא אַשְׁתָּדֵל בְּשָׁלִיחָוֹתָה לְאַהֲרֹן לְצִדְיקִיָּא בְּתִיוּבָתָא, כְּאֵילָו לא עֲבֵיד שָׁלִיחָוֹתָא דְמָאֵרָה.

ובכן יתקיים ר' זא דיוונה, דעתן בעמךין דתהומי ימא, כי תיעול אנט בעמיכו דתהומי אוורייתא,
הדא הוא דכתיב (יונה ב ד) ותשליכני מצולה בלבב ימים.

מתוך מדבר

כלכליים כאוט), פָעָרֶב דָאַשְׁתָּלָח בְקָרְמִיתָא וְלֹא אֲתָהֶר
בְשְׁלִיחוֹתָא הָוָא נְדֻמָּה לְעוֹרֶב שְׁלַחוֹנָה מִן הַתְּחִילָה מִן הַתְּبִיבָה
וְלֹא חָזֵר בְשְׁלִיחוֹתוֹ, כִּי לֹא רָצָה לִילָּך בְשְׁלִיחוֹתוֹ, וּכְנָן יְרַכּוּם
לֹא עָשָׂה שְׁלִיחוֹתוֹ לְהַחֲזֵיר יִשְׂרָאֵל בְתְשׁוּבָה, אֲלֹא דָאַשְׁתָּלָח
בְשְׁקָצִים, דָאַתְּמַר בְהֹזֵן (נִמְמָ' פְּסָמִיס דָרְמָט ע"ב) עַמִּי
הָאָרֶץ שְׁקָצָן השְׁתָדָל וְעַסְקָעָם הַשְׁקָצִים שָׁהָם עַמִּי הָאָרֶץ
שְׁנַמְשָׁלִים לְשָׁקָן, בָּגִין מִמּוֹנָא דְלֹהֹזֵן בְשִׁבְלַל הַמְמוֹן שְׁלָהָם
שְׁנַתְּנוּ לוֹ, וְלֹא אַשְׁתָּלָח בְשְׁלִיחוֹתָה לְאֲחָדָרָא צְדִיקִיָּא
בְתִיּוּבָתָא וְלֹא הַשְׁתָדָל בְשְׁלִיחוֹתוֹ לְהַחֲזֵיר אֶת יִשְׂרָאֵל שָׁהָם
צְדִיקִים בְתְשׁוּבָה, כְּאֵילָוּ לֹא עֲבִיד שְׁלִיחוֹתָא דְמָאִירָה
וְלֹא נְחַשֵּׁב לוֹ כְאֵילָוּ לֹא עָשָׂה שְׁלָחוֹתָן קָנוּ בְשִׁבְלַל מָה
שְׁנַמְשָׁלִים לְעוֹלָם הַזֶּה. לְכֹן גָּרוּם הַגָּלוּת עַל יִצְחָק.

**וְכֹךְ יַתָּקִים רֹאשׁ דִּיוֹנָה וּבְרֹאשׁ מָשָׁה רְעֵיָה מַהֲמָנָה יַתָּקִים
הַסּוֹד שֶׁל יוֹנָה הַנְּבִיא, דַּעַל בְּעַמְקִין דְּתַהוּמִי
לִמְאָה שָׁנוּכָּס בְּעַמְקִין תְּהוּמָה הַיִם, קְבִּי מְיעֻול אַנְתָּךְ בְּעַמְקִינוֹ
דְּתַהוּמִי אָוּרִיְתָא כְּךָ תָּכַנס אַתָּה בְּעַמְקִין תְּהוּמוֹת הַתּוֹרָה,
וְהַדָּרָא הוּא דְּכַתִּיב זוּ שָׁאמֵר יוֹנָה הַנְּבִיא וַתִּשְׁלִיכֵנִי
מַצּוֹּלָה בְּלִבְבֵךְ יָמִים הַרוֹמוֹן עַל יְמֵי הַתּוֹרָה.**

(דף קנג ע"א-ע"ב, ובכיאורינו כרך יב עמ' תש"ה-תש"ז)

דָּאִיהוּ כְּתִיבַת נֵחַ שֶׁהוּא כְּתִיבַת נֵחַ, כְּמוֹ שְׁבִתִּיבַת נֵחַ
לֹא זָכוּ לְהִכְנֵס בָּה אֶלָּא מַעַט, כֵּךְ לֹא יִזְכּוּ לְהִכְנֵס בְּהִבְנָת
סְפִרְתַּ הַזָּהָר אֶלָּא מַעַט, וַזָּה שֶׁאָמַר רַמְתָּבְגַּשְׁיָן בָּה שְׁנַיִם
בְּעִיר וְשַׁבַּע מִמְּלֻכּוֹתָא שְׁנָאָסְפִים בָּו שְׁנַיִם בְּעִיר וְשַׁבַּע
מִן הַמְּלֹכּוֹת, דָּהִיינוּ מִכָּל הַמִּדְינָה, וְלֹזְמַנִּין וּלְפָעָמִים כַּשָּׁאַין
זָכָות בְּדוֹר, אֲזַר אַחֲד מִעִיר וְשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה כְּלָוּר
מַעֲטִים יִהְיוּ הַזּוֹכִים לְהִבְנֵן אֶת סְפִרְתַּ הַזָּהָר, דָּבְהָוָן כִּי בָּאַלוֹ
שִׁיזְכּוּ לְהִבְנֵן בְּסְפִרְתַּ הַזָּהָר יְתַקְּנִים מִהְ שְׁכַחְתּוּ כָּל הַבָּנָן
הַיְלֹוד הִיינוּ כָּל הַנְּשָׂמוֹת הַנּוֹלְדוֹת מַאיָּמָא קְדִישָׁא, הַיְאֹרֶה
תְּשַׁלְּכִיּוֹהוּ דָּרוֹשׁ הַיאֹרֶה נוֹטְרִיקָן אֹורָה, וְדָא אֹרֶה
דְּסִפְרָא דָא וְזָהָר הָאוּר שֶׁל הַסְּפִרְתַּ הַזָּהָר שִׁיזְכּוּ לְרָאָות
בָּאוּרָו, וְכָלָא עַל סִיבַּה דִילָךְ וְהַכְּלָה הוּא עַל סִיבַּה שְׁלָךְ
וּבְכָחָךְ, לְפִי שָׁתָּה מַתְלָבֵשׁ בְּנָשָׂמוֹת שֶׁל תַּלְמִידִי חַכְמִים.

זה שאמר ומאן גרים דאומי גראם את אריכות הגנות,
עוזר דהינו ירבעם שחתטא והחטיא את ישראל והשחריר
פניהם כעורה, **דאנת תהא בההוא זמנא פיוונה כי אתה**
רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא צוינה של נח שעשתה
שליחותה בנאננות, **דשליח אחרא דאקררי בשמך כי שליח**
אחר דהינו ירבעם הנקרא בשמך, **כי כל מכמי יקלל סי נפנוי**

שבח דא שירתא

לימוד הזוהר הקדוש מסוגל מאוד

סגולת לצרפת (מדרש פנחים עמ' קלג' אות מג'). סגולת לפקידת עקרות (ספר המדות ערך סוד).
סגולת ליפוי חולאים קשים רוח'ל' (ספר המדות ערך סוד). רפואה לכאב שניים (מעשי' אמת לתלמיד החוזה מלובלי').

פרק חמ"ה ברכות ביטול בדשות

303333@gmail.com

7

הזהר בקדושים עפ' מותוק מדבר

**בורהט כיס
זובלפתך בדרכ'
מהדורות ר' יוסף
צבי בערגען
(cm 16.5/11.5)**

חירמה רזיל (17/34 cm)

פורמט בינזוי – מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]